

N:o 87.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen med förslag till lag angående ändrad lydelse af 1 § i förordningen angående mosaiska trosbekännares skyldigheter och rättigheter här i riket den 30 juni 1838; gifven Stockholms slott den 6 mars 1908.

Under åberopande af bilagda i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag angående ändrad lydelse af 1 § i förordningen angående mosaiska trosbekännares skyldigheter och rättigheter här i riket den 30 juni 1838.

Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Hugo Hamilton.

Förslag

till

Lag

**angående ändrad lydelse af 1 § i förordningen angående mosaiska trosbekännares skyldigheter och rättigheter här i riket
den 30 juni 1838.**

Härigenom förordnas, att 1 § i förordningen angående mosaiska trosbekännares skyldigheter och rättigheter här i riket den 30 juni 1838 skall erhålla följande ändrade lydelse.

1 §.

Mosaiska trosbekännare, födda i Sverige eller som, utrikes ifrån inkomna och i riket bosatta, blifvit eller blifva af Kungl. Maj:t till svenska undersåtar upptagna, skola hädanefter i alla hänseenden vara ställda i lika rättsförhållanden med öfriga svenska undersåtar, enligt svensk lag, samt åtnjuta enahanda rättigheter och förmåner, som tillkomma svenska undersåtar i allmänhet, utan andra inskränkningar, än Sveriges grundlagar för utrikes födda män eller främmande trosbekännare bestämma, eller i denna förordning särskildt stadgas; hvaremot sådana mosaiska trosbekännare, så väl för sina personer, som för sin egendom och näring eller rörelse, äro underkastade samma skyldigheter och åligganden, som öfriga svenska undersåtar.

Angående den lindring i skattskyldigheten till svenska kyrkan samt hennes prästerskap och betjäning, som tillkommer mosaiska trosbekännare, är särskildt stadgad.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1910.

Utdrag af protokollet öfver ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 6 december 1907.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena TROLLE,
Statsråden: ALBERT PETERSSON,
ALFRED PETERSSON,
HEDERSTIERNA,
HAMMARSKJÖLD,
ROOS,
SWARTZ,
grefve HAMILTON,
grefve EHRENSVÄRD.

Departementschefen, statsrådet Hammarskjöld, erinrade, att sedan Kungl. Maj:t genom nådigt beslut den 19 oktober 1906 uppdragit åt en kommitté att taga under öfvervägande, huruvida samt, därest så befundes vara förhållandet, i hvilken omfattning främmande trosbekännare, som vore medlemmar af något utaf staten erkänt kristet trossamfund, äfvensom mosaiska trosbekännare kunde fritagas från skyldighet att för sina personer samt för inkomst af kapital och arbete erlägga afgifter till svenska kyrkan samt hennes prästerskap och betjäning, och att afgifva förslag till de ändrade bestämmelser härutinnan, som blefve erforderliga, så hade denna kommitté den 29 augusti 1907 till Kungl. Maj:t afgifvit underdånigt utlåtande och förslag angående ändrade bestämmelser i fråga om främmande trosbekännares skattskyldighet i berörda hänseende; — — — — —

Efter samråd med cheferna för justitie- och civildepartementen — på vilkas föredragning frågorna om vissa af de ifrågasatta lagändringarna bero — hafva på grundvalen af kommitténs förslag och i enlighet med de af mig nu uttalade åsikter blifvit inom vederbörande departement utarbetade följande under litt. A—K vid detta protokoll fogade författningsförslag, nämligen:

— — — — —
 — — — — —
 8:o) förslag till lag angående ändrad lydelse af 13 § i förordningen angående främmande trosbekännare och deras religionsöfning den 31 oktober 1873;

9:o) förslag till kungörelse angående ändrad lydelse af 1 § i kungl. förordningen angående mosaiska trosbekännares skyldigheter och rättigheter här i riket den 30 juni 1838;

— — — — —
 — — — — —
 Härefter föredrogs af chefen för justitiedepartementet det under mom. 8:o) och af chefen för civildepartementet det under mom. 9:o) omförmälda lagförslaget, hvarefter dessa departementschefer i underdånighet hemställde, att högsta domstolens yttrande öfver ifrågavarande båda förslag måtte för det ändamål, § 87 regeringsformen omförmäler, genom note ur protokollet inhämtas.

Till denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall.

Ur protokollet:

Edward Bäcklin.

Utdrag af protokollet öfver lagärenden, hållet uti Kungl. Maj:ts högsta domstol måndagen den 16 december 1907.

Tredje rummet.

Närvarande:

Justitieråden: HUSS,
RAMSTEDT,
WESTRING,
friherre MARKS VON WÜRTEMBERG,
SUNDBERG.

Anmälades och lästes en af chefen för justitiedepartementet den 6 december 1907 aflåten skrifvelse, hvarigenom meddelats, att sedan Kungl. Maj:t samma dag föreskrifvit, att högsta domstolens utlåtande skall inhämtas öfver upprättade förslag till lag angående ändrad lydelse af 13 § i förordningen angående främmande trosbekännare och deras religionsöfning den 31 oktober 1873 samt kungörelse angående ändrad lydelse af 1 § i förordningen angående mosaiska trosbekännares skyldigheter och rättigheter här i riket den 30 juni 1838, Kungl. Maj:t tillika förordnat assessorn i Göta hofrätt Karl Johan Ekman att, i egenskap af revisionssekreterare, föredraga nämnda lagförslag i högsta domstolen.

Assessor Ekman föredrog härefter utdrag af protokollet öfver ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet den 6 december 1907 utvisande, att Kungl. Maj:t i nåder förordnat, att högsta domstolens yttrande skulle, för det ändamål § 87 regeringsformen omförmåler, inhämtas öfver utarbetade förslag till lag angående ändrad lydelse af 13 § i förordningen angående främmande trosbekännare och deras religionsöfning den 31 oktober 1873 och till kungörelse an-

gående ändrad lydelse af 1 § i kungl. förordningen angående mosaiska trosbekännares skyldigheter och rättigheter här i riket den 30 juni 1838.

Förslagen äro bilagda detta protokoll.

Högsta domstolen lämnade förstnämnda förslag utan anmärkning samt erinrade beträffande senare förslaget, att då, enligt hvad af Kungl. Maj:ts beslut om remiss till högsta domstolen framginge, den föreslagna författningen vore afsedd att erhålla civillags natur, den borde i öfverensstämmelse med vedertaget språkbruk benämnas lag äfvensom att, för vinnande af öfverensstämmelse med ofvan omförmälda förslag till ändring i 1873 års förordning, viss tid borde utsättas för författningens trädande i kraft.

Ur protokollet:

Erik Ölander.

Utdrag af protokollet öfver civilärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen
i statsrådet å Stockholms slott den 6 mars 1908.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena TROLLE,
Statsråden: ALBERT PETERSSON,
ALFRED PETERSSON,
HEDERSTIERNA,
HAMMARSKJÖLD,
ROOS,
SWARTZ,
grefve HAMILTON,
grefve EHRENSVÄRD,
MALM.
Justitieråden: CARLSON,
CLAËSON.

Efter gemensam beredning med chefen för ecklesiastikdepartementet
anmälde chefen för civildepartementet, statsrådet grefve Hamilton, i under-
dånighet:

Högsta domstolens genom note ur protokollet öfver ecklesiastikärenden
för den 6 december 1907 inhämtade utlåtande öfver det vid nämnda
protokoll fogade förslag till kungörelse angående ändrad lydelse af 1 § i
kungl. förordningen angående mosaiska trosbekännares skyldigheter och
rättigheter här i riket den 30 juni 1838.

Efter att hafva redogjort för utlåtandets innehåll förmälde föredragande
departementschefen, att han låtit, med iakttagande af hvad högsta dom-

stolen mot förslaget erinrat, sålunda ändra detsamma, att benämningen kungörelse utbyttts mot benämningen lag, därvid jämväl det i öfverskriften förekommande ordet kungl. uteslutits, samt att viss tid utsatts för författningens trädande i kraft.

Föredraganden uppläste härefter det sålunda jämkade förslaget och hemställde, att detsamma måtte, jämlikt § 87 regeringsformen, för Riksdagen till antagande framläggas.

Till denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen i nåder lämna bifall; och skulle nådig proposition i ämnet, af den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar, till Riksdagen aflåtas.

Ur protokollet:

F. W. O. Leuhusen.